

Ca-Nostra

... ANY SETÉ.—NÚM. 500 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 28 DE FEBRER 1914 ***

ESPERITS NO ABOVEDATS

El progeute d'abovedar el Torrent de Sóller ha promogut enceses disputes i polèmiques que alçen terreta. Poetes, els pintors i totes aquelles persones qu'entenen el llenguatge de Natura, sostenen una digne campanya per oposar-se redonament a quel Torrent sia tapat. Fa una temporada que l' tema d'actualitat de la premsa, és el torrent. «La Lliga dels amics de l'Art» i «El Foment del Turisme» han enviatades, al Ajuntament de Sóller, exposicions firmades per persones de gran valia artística, interasant-se per la conservació agreste del Torrent, que dona caràcter a la ciutat de les taronges daurades.

Nostros, que estàm de part dels poes i artistes i que protestàm amb tota anima del espanyament de les belleses naturals, venim avui, més bé a fer la observació sobre aqueixa protesta col·lectiva, que's manifesta vigorosa, que no a reforçar-la amb nostre pobre

Síls admiradors del Torrent logren que el Consistori de Sóller escolti les seves atinades raons hauran obtengut un gran triomf; mes si a pesar de tot, el torrent se cubreix, com a tapadora de mort, la pòlvora gastada amb vives polèmiques no s'haurà tirada en van, farà fet el miracle de despertar sentiment i amor pels bells paisatges de Roqueta.

Quant s'embuyaren les tranquilles aigües del Gorch-Blau, amb esburbada aquinaria, s'espanyà una de les maravilles més hermoses de Mallorca i tal gada d'Europa, i aleshores ningú'n protestà, sols un poeta novell, En Miquel Ferrà, malaï amb estrofes vigoroses aquella profanació. Ara ja pot es satisfet l'amic estimadíssim, ja no totsol: fins entre la gent de negocis que lo primer que consulta és la sa, hem trobades moltes personnes

que regoneixen que allà s'hi cometé un gran pecat de *lessz-Natura*. Aquests dies pel Torrent de Sóller, que an el nostre concepte no val tant, ni de molt, s'es feta una defensa que no era d'esperar; hermós preludi de que l'ànima artística de Mallorca se va despertant per estimar i respectar les belleses naturals en que'l Creador privilegià Mallorca.

Lo que importa és: que aqueix amor que s'inicia en tant d'entusiasme peis nostros etcisadors paissatges no mancabi mai, i que aqueix sentir de pintors i poetes aviat fassi glatir l'ànima popular i s'haurà donat un gran pas per la restauració social. L'amor a la Natura axeca l'esperit i el fa bò. Qui respecte un arbret encara que no més produesa ca etcisos de bellesa més respectarà un homo. Qui sent la poesia de la Creació no pot tenir un cor dolent per destruir, sino un cor bò, per alabar el Senyor, que ha fet per la criatura racional coses tant bones i admirables.

DANIEL.

Per fugir del trui i bogiot propi de Carnestoltes, anarem a passar els tres derrers dies a Lluch.

Els bons mallorquins conegen Lluch. Coneixen aquella casa pairal, aont tròba, la constant pelegrinació de tots los endrets de l'Illa, hospitalitat benèvol i franc i confortívol hostatge.

¿No haveu reparat que a Lluch sempre hi ha pelegrins? És en veritat el cor, que batega, de Mallorca.

La gran Reina i Senyora vol esser seguit, seguit, adorada dins sa *Casa d'Or*.

Passam Seuva, passam Caimari i ja hi som les costes. *Amunt ànima forta*; ja veim a nostres plantes, el pla tranquil sembrat de maies; ja destriam demunt lo cap, els cucurulls de les altives montanyes; el Barracar; lo legendari recor del *Salt de la bella Dona*, encarnat amb lo preciós paisatge. La vista se ficsa dins la fonda llana cercant la víctima del gelos marit, i cop sec la mirada s'esten per lo llunyadar; l'ampla badia d'Alcudia, les vaporoses montanyes d'Artà.... la miraculosa salvació de la innocent per la Verge...

Seguim les costes: els pinars, les ausines i la verdor formen el ric dosser del Santuari. Ja havem de devallar; ja hi arribam an el vall aont s'amaga la Joia mística de la montanya.

Nostro anhel, nostre primer desig, una volta arribats, és saludar a la veneranda Imatge. Però, l'escolania comença el Rosari i... Per lo senyal de la Santa Creu... el passam amb la Comunitat que be s'hi resa dins lo temple! Les veus anglesques dels nins entonen la Lletania i romanem corpresa, ja no sabem si hi ha mon... *Refugium peccatorum, Ora pro nobis*.

Arriba l' hora de pujar al Camarí i ja mos hi trobam devant la Moreneta. Mos ha robat el cor i d'aquí no mos mouriem! Quines veus! quin torrent de notes! que bé que canten aquets blauets! És, en realitat, un chor d'angels que festeja a la Mare de Deu! Mare de Deu de Lluch escoltau aqueixes innocents criatures i salvau a Mallorca, salvau Espanya, salvau el Món.

L'onzemà a l'Ofici el pare Prior esplica l'evangelí del diumenge de Quinquagésima. El Bon Jesú prediu an els apostols la Passió, i com encara no eren perfets no l'entenien... Arribats a prop de Jericó trobaren un cego assegut a la vorera del camí demanant almoina, que quant sabé que passava Jesú de Nazaret se posa a cridar: Jesú fill de David teniu piedat de mí.... Amb quina uncio, amb quina senzillesa i amb quina claretat esposà el passatge evangèlic lo reverent pare Prior.

Acaba l'Ofici solemni i magistralment cantat i comença la Doctrina.

—Qu'esplicarem diumenge passat? — pregunta an aquells atlotons, el bondadós P. Miquel.

—Devallà a los inferns — contesten amb un pic, set o vuit veus argentines.

Axo és; devallà a los inferns, — segueix el pare Miquel i esplicant lo que s'enten per infern de les paraules *in ferre* (duradeds, devall terra,) dona una conferència doctrinal a l'alcans d'aquelles tendres intel·ligencies, que, dins el ronyó de la montanya, aprenen amb los Pares que los ensenyen els preceptes divins, a parlar i a discorrer; creixen en bondat i en religió i apliquen a la glòria i al temor de Deu tots els seus judicis adquirits i formats dins el Santuari.

Acaba la doctrina; el P. Miquel convida per la festa que es decapvespre se ferà a Son Colom. Si no plou — diu — sortirem en processó i anirem a fer la consagració de la casa de Son Colom i dels seus moradors an els Sagrats Cors de Jesús i de Maria. És una festa nova. La primera que se fa a Mallorca. A tots vos convida el Senyor de Son Colom. ¿Que no vos agradarà anar-hi?...

Plogué, i la festa se depassà pel dia següent, qu'amb un bon sol, l'escolania (avui son mes de trenta els blaus) els *hermanos* i els Pares, seguits dels veïns del monestir i dels romeus partiren cap a Son Colom.

El camí és bo, fet de ha poc, descensat, i no hem parlem si ho es alegre. La vigorosa i magnífique

vegetació d'aquí e's aspres valls d'Escurça fa que tot siga pintoresc i alegre.

Els atlots fan les adresses i de bot de bot arriben a les senyoriòles cases d'Aubarca. El camí en passa i vorejant la muntanya segueix de d'allà cap a les Toses i per avall per avall arriba a Son Colom.

El Senyor de la possessió es un'ànima tota de Deu. Es un etzemplar de senyors d'un temps, que per desgracia ja hen romanen pocs.

Passam per l'enmurtada carrera i clasta i entram dins la cambra ont presideixen les imatges dels Sagrats Còrs de Jesús i de Maria. Lo reverent Prior, pare Miquel, fa la consagració solemnia i corona la festa amb una saborosa i fervent plàctica. Ens recorda que l'inmortal Papa Lleó XIII consagrà el món an el Còr de Jesús, cumplint els desitjos manifestats per Deu a una religiosa alemana, que vivia a Portugal; ens fa saber qu'Espanya està consagrada a dit Còr, i que cumplint-se un altra profecia el Còr de Jesús, prengué l'any 1911, amb motiu del Congrés Eucàstic fet a Madrid, possessòri del Trono Espanyol. El Rey de Espanya s'ajonollà devant el Rei de Reis quant en trionfal carrossa acompañat d'uns deu mil homes passava per devant el Reial Palau i cosa no prevista; l'Hostia Sacrossanta fong colocada an el Real Trono, i les Infantes Isabel i M.^a Teresa (a. c. s.) demanaren fos consagrada la Nació espanyola an el Còr de Jesús; de llèvors ençà, tota la noblesa fa que sien consagrats llurs palaus i avui dins la coronació Vila hi ha una associació de dames que trebaia perque no'n quedí ni una casa dins Madrid sensa consagrar.

Aquesta onada de fe i de piedat que desde la Cort s'esten per tot es el preludi d'aquella promesa: *Venceré a pesar dels meus inimicis.*

¡Deu fassa qu'aquesta consagració començada a un reconet de Mallorca s'estengui prest per tota l'illa!

Acabada la festa tornarem a Lluch i ja no veiem els encantadors panorames qu'es disfruten pujant pel clot d'Aubarca, sols admiràrem els prodigiosos medis de que se val la divina Provïdencia per fer cumplir an els homes, sa santa Voluntat.

És el darrer dia i torne ploure. Per Lluch casi sempre hi plou. No en passen, no, aquí dalt de set. Sempre la roada misteriosa conforta l'espiritu. Se fa precis baixar. ¡Marededeueta que poguem tornar en salut, és la darrera plegaria. Prenim la capovalla i prest som an el pla.

Pels carrers de la ciutat quatre fresses estenses trepitjen el fanc; el *confetti* cau dins la brutor, les humides serpentines no poren enllasar la poca gent que fa esforços per divertir-se.

Al veurer lo va i tonto del Carnaval, al considerar lo buit i ridicul dels entreteniments mundans poguerem cotefjar la grossa de l'o material, qu'aquí baix se respira amb la finura i delicadesa de lo espiritual, qu'allà dalt se gosa. I recordant el Triduo que se feia en desegrawi no poguerem menys d'esclamar amb los *blauets*:

—Per l'amor que teniu a Vostra Mare la Verge de Lluch, perdonau los Senyor!

24 febrer 1914.

M.

Tinta Pelikan 4001
5001

Color de cel negra, la millor per escriure llibres,
lo escrit no pert mai, mai, mai—Murta, 5—Inca.

QUAN RIU L'AMETLLER...

*Quan riu l'ametller
tota la masia
s'omple d'alegria
per l'istiu que ve.
Oh! quina riquesa
hi ha en la gran nuesa
del amor prime!*

M. GUASCH

LA FLOR DEL AMETLLER

*Ab un mantell de neu ben abrigada
anyorava en el cor de l'hive, nada
la terra, l'hermosura de les flors.
Deu del cel escoltà la terra en plos,
y un boirelló de blanca neu prenen
y un llamb, eix vermellench de sol ixent,
formà una flor petita y etcisera
qu'en temps d'hivern parlás de primavera.
Així creá del cel lo Jardínei
la primera flor del ametller.*

JOSEPH M.^a TOUS Y MAROTO

Els martirs de la civilisació

Cristiana

La revista, *Misiones Católicas* acaba de publicar l'estadística dels martirs del catolicisme a les Missions durant l'any 1913; compren 10 Bisbes i 175 Sacerdots.

¿Que los sembla a nos'tros anticlericals? És deliciosa la vita del Missioner apostòlic ¿eh?... Amb que refutarán aquest argument contundent, inapelable, de la gran obra de la civilisació del Catolicisme? ¡fanatisme! dixòs fanatisme aqueix que per dur la civilisació als pobles esclaus de barbarie vessa sa sang l'hom fanàtic en nom d'una religió tant combatuda, deixant la possible calma dels pobles civilisats i es lança an aquelles terres verges de l'Humanitat redimida i porta allà la fe, la civilisació, el progrés a força de sang i de vides, ¡no importa! és un *fanatisme* heroic, incapàc de fer-ho cap home que no vestesca la fosca i venerable sona del Missioner catòlic.

Restam als *menga-frares* que publiquin una estadística ont s'hi vegin els màrtirs que durant l'any 1913 donaren sa vida per conquerir pobles bàbaires per la civilisació i el progrés, i que siguin de la seva confraria; així han d'esser les coses, qui desconeix el valor moral del missioner és un abecat al combret, qui'l coneix i l'ataca és indigne d'habitar en societat.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

Un fracaso de los socialistas alemanes

Pleito curioso

En Alemania, como en España y en to las partes, los socialistas echan mano de toda clase de armas de mala ley para combatir a los obreros y sindicatos que no comulgan con ellos.

Pero el empleo de tales armas tiene sus quebras, y es de esperar que la severa lección que acaban de recibir los socialistas alemanes les enseñará a proceder más clementemente. Vayamos al caso.

**

Sabido es que en Alemania existen los llamados Sindicatos cristianos profesionales, que constituyen una fuerza social inmensa. Están formados por obreros—católicos y protestantes,—sensatos e ilustrados y muy conscientes de sus derechos y deberes sociales, y tienen por único fin fomentar sus intereses profesionales y librarse de la odiosa tiranía socialista. Por esto y por su sabia y discreta dirección, su actuación obrera sindical es acertada y fecunda, y su desarrollo (a expensas, naturalmente, de los Sindicatos socialistas), cada día más pujante.

Por esta razón, y por ser Sindicatos cristianos, los combate con tanto coraje el socialismo alemán.

El gran Congreso que esos Sindicatos celebraron en Essen (noviembre de 1913), sacó de sus casillas a los socialistas. Sus principales periódicos emprendieron en Alemania e Italia simultáneamente una ruda campaña contra los acuerdos del Congreso—perfectamente licitos y sumamente oportunos,—y contra la conducta de dichos Sindicatos, que no pudo ser más franca y más leal, así en orden a sus procedimientos de táctica, como en lo tocante a sus principios fundamentales.

Convenía al socialismo alemán, demostrar lo contrario, y, al efecto, desnaturalizó los acuerdos del citado Congreso e intentó presentar á los Sindicatos cristianos como divorciados del espíritu de la Encíclica *Singulari*, y desobedientes a sus sapiencias normas.

Por si esto no bastaba para herirles de muerte, acusóseles al propio tiempo, cinicamente, de haberse vendido a los industriales bávaros y westfalianos en las campañas electorales y en la famosa huelga del Ruhr, y de destinar al Papa el dinero de las Cajas de huelga.

Los Sindicatos cristianos rechazaron dignamente tales calumnias, y confiaron su causa a los tribunales de justicia.

**

Han obtenido un gran triunfo. Tras amplios debates judiciales, en que todas las calumnias de los socialistas quedaron confundidas y el buen nombre de los Sindicatos cristianos completamente vindicado, dictóse sentencia amordazando jurídicamente a los calumniadores, e imponiendo a los siguientes periódicos socialistas:

Bergarbeiterzeitung . . . 200 marcos de multa
Deutsche Zeitung . . . 50 > >
Deutsche Post . . . 300 > >
Hamburger Echo . . . 450 > >
Arbeiterzeitung . . . 250 > >
Volkswarts . . . 500 < >
Frank. Volkstribune . . . 500 > >
Volksfreund . . . 500 > >
Berliner Verbandszeitung 200 > >
Tobakarbeiter . . . 450 > >

«La lección ha sido magistral!
 Que aprendan los socialistas españoles!

C. P. S.

GUERRA A LA BLASFEMIA

*Si no aturam la blasfemia
 bé Deu mos pot castigar,
 i a nostros pobles donar
 fam, discordies i apidemia.*

*Qui ha malalt a Deu,
 que amb sang mos ha redimit,
 si no mor arrepentit
 a l'infern seràs lloc seu.*

*Guerra, idò, a la fastomia,
 que'l dimoni va inventà,
 quant al l'infern se trobà
 castigat per rebaldia;
 i ara a la terra voldrà
 la seva bava empelrà.*

Pere M. Batle.

28 de Febrer 1911

Noves d'Inca

LES OBRES DEL CORTÉ.—Dilluns se tornà posà tai an el corté l'infanteria en construcció, per haver enviades el Gouvern conservador 40.000 pessetes per la continuació de les obres.

Ara se pujarà un cos d'edifici del qual ja hi ha els fonaments llests de quan decantaren tai; i an ell se farà a cuina, menjador i magatzems.

Sabem que de part de les persones caporals d'Inca, de l'actual situació política, hi ha gran dessitg i curolla que s'imprimeix molta activitat a les obres, perque aviat puga passar-hi la tropa, i així alliberar al Municipi de la renda del edifici aont ara està, i més que d'això, de les obres de reparació que l'Enginyaria obliga fer al Ajuntament, a una casa quin contracte de loguer acaba prest, amb la circumscripció que l'amo no vol reformar l'atendament.

Acabada la cuina, molt be poria alçar-shi encara quel corté no està est de tot. Per les forces que actualment resideixen a Inca, sols un cos d'edifici, del cinc que hi ha acabats, sembla que és més que suficient per conèixer redós a la tropa.

ALTRES OBRES—Dilluns passà a l'arquitecte provincial portant els plans de la capella del Sant Cristo. Es diuen, persones que's han vist, que

pel lloc que's dispón quedará molt bé i amb molta exemplitud el camari de nostra miraculosa figura de Cristo crucificat.

SERMONS COREMALS.—Amb molta d'assistència han començat els sermons coremals a la iglesia parroquial, predicant el Rnt. Superior de Franciscans.

Hi haurà sermó tots el vespres dels dimarts, dimecres i divendres de la corema, els diumenges dos: a l'ofici i la tarda després de vespres. Els dies que no hi haurà sermó, o sia els dilluns, dijous i dissapte, es farà l'exercisi del via-crucis.

CORANTHORES—Amb gran solemnitat i esplendor s'han celebrades les coranthores que tots els anys dediquen, els tres darrers dies de carnaval, al Cor de Jesús, els associats a la Comunió Reparadora. Ocupà la trona el Rnt. P. Serra de la Missió, que ha tractat els temes: la fastomia, la família, i les bondats del Sagrat Cor. Manifestà la seva satisfacció per haver pogut veure la pietat religiosa, d'Inca, en aquelles solemnidats, concorregudes pel poble que cantava la coroneta d'or i fervor religiós, i les moltes colles de veles que sempre seguit oraven devant el Santíssim.

Efectivament foren unes coranthores devotes i sumtuoses. El darrer vespre se veren honrades pel Magnífic Ajuntament presidit pel Sr. Batle, i se cantà el Te-Deum d'En Tortell per un nutrit chor de veus.

UNA GRAN ESCALONADA—El Sr. Rector del Oratori de Santa Magdalena, ha fet estampar una circular amb l'objecte de recullir fondos dels benefactors del Santuari, per atendre els gastos que duran les obres d'una grandiosa escalonada que's fa a l'entrada de la plaça d'aquella iglesia. Diu aixís:

«Atento, á reiteradas y diversas indicaciones de amigos y entusiastas admiradores de las bellezas de nuestro privilegiado Oratorio de Santa Magdalena; y por más que los atrasos en que se encuentra dicho Oratorio, no permitan emprender de una vez, todas las mejoras que su estado reclaman; no obstante, para atender á lo más imprescindible y ante la proximidad de vernos honrados con la asistencia de una numerosa peregrinación franciscana de toda la isla; se ha hecho necesario, y empezado ya la construcción de una grandiosa escalinata que, al propio tiempo que facilite la llegada á dicho Oratorio, le sirva de embellecimiento y ornato público.

No dudando que se honrará V. con tribuir en algo á tan importante mejora le anticipa las gracias más expresivas

su atento y affmo. S. S. q. b. s. m.—
 El Rector del Oratorio,—Guillermo Pujadas, Pbro.»

A continuació publicam sa llista dels quintos que foren sorteats, dia 15 de Febrer, a la Casa consistorial, amb lo número que cada un va treure.

- 1 Jaume Rubert Ferrer.
- 2 Sebastià Paris Martorell.
- 3 Bartomeu Payeras Seguí.
- 4 Agustí Galeano Frau.
- 5 Juan Ramis y Llompart.
- 6 Mateu Estrany Truyol.
- 7 Francesc Aguiló Valls.
- 8 Juan Massanet y Canaves.
- 9 Jaume Seguí Munar.
- 10 Antoni Estrany Arrom.
- 11 Francesc Ferrer Saurina.
- 12 Juan Mateu Balle.
- 13 Antelm Pujadas Coll.
- 14 Sebastià Seguí y Seguí.
- 15 Juan Mir Planas.
- 16 Jaume Ramis y Beltran.
- 17 Ramón Barceló Carreras.
- 18 Tomás Payeras Pujadas.
- 19 Miquel Ferrer Seguí.
- 20 Marià Prats Coll.
- 21 Andreu Caimari Noguera.
- 22 Bartomeu Cantallops Barón.
- 23 Damià Más Fabregas.
- 24 Bartomeu Ramis Ramón.
- 25 Francesc Armengol Villalonga.
- 26 Ramón Prats Arrom.
- 27 Martí Coll y Ferrer.
- 28 Francesc Pascual Balle
- 29 Francesc Torrens y Seguí.
- 30 Jaume Fiol Pujadas.
- 31 Rafael Morey y Coll.
- 32 Andreu Ferrer Jaume.
- 33 Jaume Mulet y Pujol.
- 34 Pere Ant.º Payeras Seguí.
- 35 Mateu Pujadas Beltran.
- 36 Gabriel Llobera Pujo.
- 37 Josep Noguera Lluïs.
- 38 Juan Llitrà Gual.
- 39 Rafael Martorell Beltran.
- 40 Damià Gimalt Vallcaneras.
- 41 Pere Rubert y Garriga.
- 42 Rafael Martorell Payeras.
- 43 Arnau Pau Gual y Amengual.
- 44 Ramón Planas Prats.
- 45 Guillerm Quetglas Quetglas.
- 46 Miquel Miralles Janer.
- 47 Pere-Jusep Bisellach Figuerola.
- 48 Gabriel Coll y Mateu.
- 49 Sebastià Llobera Figuerola
- 50 Antoni Martorell Genestra.
- 51 Miquel Suau Rotger.
- 52 Jaume Beltran Planas.
- 53 Francesc Ferriol Llabrés.
- 54 Antoni Beltran Figuerola.
- 55 Sebastià Payeras Serra.
- 56 Francesc Coll Albertí.
- 57 Pere Andreu Mateu Ferrer.
- 58 Josep Vicens y Roca.
- 59 Juan Amer y Amer.
- 60 Llorenç Pujadas Martorell.
- 61 Juan Beltran Sastre.
- 62 Mateu Llobera Escanela.
- 63 Bartomeu Amer y Vallori.
- 64 Manuel Amer y Company.
- 65 Josep M. Sampol y Antich.
- 66 Miquel Aguiló Aguiló.
- 67 Guillerm Garcias y Quetglas.
- 68 Bartomeu Quetglas Ferrer.
- 69 Antoni Figuerola Ferrer.
- 70 Guillerm Martorell y Fiol.
- 71 Luis Mayayo Garcias.
- 72 Bartomeu Ferrer Nicolau.
- 73 Juan Colí y Llobera.
- 74 Bartomeu Coll Corró.
- 75 Juan Pieras Vicens.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostre mercat.
Bessó a 155'00 al quinta.
Blat a 19'50 la cortera.
Xexa a 20'50 i.i.
Sivada a 09'50 i.d.
id. forastera a 09'00 id.
Ordi a 11'00 id.
id. foraster a 10'50 id.
Faves pera cuinar a 25'00 id.
id. ordinarias a 19'50 i.i.
id. per bestiá a 19'00 id.
Blat de les Índies a 15'00 i.i.
Fasols a 00'00 id.
Monjetes de confit a 37'00 id.
id. Blanques a 40'00 id.
Siurons a 00'00 id.
Porcs grassos de 14 a 15 l'arrova
Garroves a 00'00
Safra a 3'00 s'unsa.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Ha mort a la ciutat de Palma, a casa dels canonges Garau, la seva naboda, Na Catalina Garau, a la preciosa edat de 26 anys, confortada amb els Sagaments de la Iglesia.

Donàm a sos pares i familia, i particularment, a sos tios el M. I. Mossen Mateu i el M. I. Mossen Nadal, nostre pesabé, tot dessitjant-los molts d'anys de vida per porer pregar per l'estimada difunta, ei cel sia ella i tots els morts.

Ajuntament

Sessió del 27 Febrer.

Presidència: Sr. Balle. Assistència: Srs. Alzina, Pujol, Capó, Amer, Cortés, Truyol, Fiol i Reus.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'acorda donar permís a L'Amo'ntoni Mateu Bissellach per reedificar una casa an el carrer de Triquete; i a D. Jaume Amengol per fer una cotxeria an el carrer de Cometas.

S'acorda donar un socós a una família pobre, necessitada, que té malalts.

El Sr. Balle dona compte d'una entrevista que tingué amb el Capità general respecte a fer passar prest la tropa al corté nou. L'Autoritat militar de Balears se mostrà molt desitjosa de complaire nostra Autoritat civil, fins indicà que si ell tenia lloc a Palma ja le hi hauria fet passar fins i tant el corté estàs illes.

Se mostra un pà de l'apuntament que s'ha de fer al corté vei, que últimament s'ha simplificat, per les raons ja exposades; ara serà de llenya, calculant-se que'l material costarà 600 pessetes.

La Comissió de Mercat quedà encarragada per dictaminar respecte la qüestió de la

carn, que, com saben nostros llegidors, fa tenguda a Inca una bona (o dolenta) pujada.

El Sr. Balle axeca la sessió.

RECORDATORIS de Primera Comunió
MORTUORIS I VOTS RELIGIOSOS
CRAN ASSOLIT D'ESTAMPES
A nostra Llibreria.

Camperes

Poesies: de D. PERE d'ALCANTARA MULET Y REINÉS.

Una pesseta a l'Impronta de CA-NOSTRA.

Enquadernacions

En nostros tallers en feim de fortes i ben hermoses.

PRONTITUT I ECONOMIA

CARRÉ DE LA MURTA, 5—INCA.

Historia del Rei en Jaume CONQUERIDOR DE MALLORCA

Glosada per D. BARTOMEU FERRÀ

Cada exemplar una pesseta i se donarà per 0'65 als suscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins.

Venals a nostra Administració.

Aquest setmanari se publica amb censura eclesiàstica.

EDICIÓ POPULAR

Obres Completes

DE

Mossen Jacinto Verdaguer

27 VOLUMS

DE 100, 150 Y 200 PLANES A 40, 50 Y 60 CENTIMOS

En junt 14 pessetes

UN VOLUM CADA MES

Pes suscripció: 12 pessetes en tres pagues

Ja és sortit el primer volum que compren el grandios poema l'Atlàntida. Té 192 planes, dú vinyetes artístiques i el retrat del autor i sols costa 60 cèntims. Se ven per separat i n'hi ha existència en la

Corresponsalía: Administració de CA-NOSTRA.—Inca.

Libros de Legislación

Manual práctico de Justicia Municipal 4'50 en tela.

Manual de Legislación Electoral en tela 2'50 ptas. en rústica 2.

Ley Municipal en tela 5 ptas. en rústica 4. Lo que debe saber el Concejal, en tela 4'50 ptas. — Murta, 5.—Inca.

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

Ignacio Figuerola

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11.—Esquina Borne, 118.—PALMA

Sucursales JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT.
BINISALEM calle TRUCH.
LA PUEBLA calle MAYOR, 58.
INCA, PLAZA DE LA IGLESIA, PALMER.

ASTRERÍA, CAMISERÍA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—Lencería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS ■■■ PRECIO FIJO

Correspondencia administrativa
a Inca: Miquel Duran.

IBERICA